

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci obvineného **T. F. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ a § 141 Tr. zák. a iné, **na neverejnom zasadnutí 22. februára 2017, o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 13. januára 2017, sp. zn. 3 Tp 7/2016, v neprospech obvinených R. M. a V. K.,** takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. **sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca pre prípravné konanie) uznesením z 13. januára 2017, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. **prepustil obvinených M. R., nar. X., t.č. Ústav na výkon väzby Nitra, R. M., nar. X., t.č. Ústav na výkon väzby Leopoldov a V. K., nar. X., t.č. Ústav na výkon väzby Ilava, z väzby na slobodu.**

Proti tomuto uzneseniu (ktoré bolo prokurátorovi doručené 18. januára 2017) podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) 23. januára 2017 sťažnosť. V nej vytkol, že poučenie v napadnutom uznesení je nesprávne, lebo k vyhláseniu tohto uznesenia 13. januára 2017 nedošlo a bolo doručené

neskôr. V ďalšom poukázal na uznesenie sudcu pre prípravné konanie z 9. novembra 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, ktoré bolo zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) z 22. novembra 2016, sp. zn. 2 Tost 40/2016, ktorým bola väzba u obvinených predĺžená do 2. júla 2017. Od tohto rozhodnutia sa dôkazná situácia nijakým spôsobom v prospech obvinených nezmenila. Orgány činné v trestnom konaní postupujú pri vykonávaní dokazovania bez priet'ahov, od posledného rozhodnutia najvyššieho súdu bolo vydaných 6 uznesení o pribratí znalca k zaisteným stopám, vysporiadali sa zaistené finančné prostriedky a strelné zbrane, ktoré neboli podrobené znaleckému skúmaniu, vykonala sa analýza časti predbežného vyjadrenia a znaleckého posudku a bola spracovaná žiadosť o vyhlásenie pátrania po svedkovi L. B., ktorý sa nedostavil na úkon a korešpondenciu si nepreberá. Spisový materiál má 5500 strán, čo si vyžaduje vykonávať priebežnú analýzu dôkaznej situácie s cieľom naplánovať vykonanie ďalších dôkazov, a tak zistiť náležitý skutkový stav. Nijako sa nezmenila dôkazná situácia, a to ani ohľadom dôvodov väzby, v podrobnostiach odkazuje na uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 2 Tost 40/2016, a na to, že sudca pre prípravné konanie neuviedol v rozhodnutí žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých dospel k opačnému záveru. K rozhodnutiu prokurátora o prepustení J. W. na slobodu uviedol, že naň nie je možné sa dôvodne odvolávať, nakoľko menovaný v plnom rozsahu od začiatku spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní a požiadal o policajnú ochranu, ktorá mu bola poskytnutá. Vzhľadom na jeho správanie a plnenie podmienok policajnej ochrany, nie je dôvod domnievať sa, že by z jeho strany mohlo dôjsť k páchaniu trestnej činnosti, jeho priznanie a usvedčenie ďalších obvinených nie je dôvod predpokladať, že by v podmienkach policajnej ochrany ovplyvňoval svedkov, alebo inak maril vyšetrovanie. Navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie, žiadosti obvinených o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol a obvinených ponechal vo väzbe z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Dôvody sťažnosti boli na vedomie zaslané obvineným M. R., R. M. a V. K. ako aj ich obhajcom, ktorí okrem obvineného R. M., nevyužili právo vyjadriť sa k podanej sťažnosti.

Obvinený R. M.... prostredníctvom obhajcu JUDr. A. D. vo vyjadrení zo 16. februára 2017 uviedol, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody obvineného, ktorý je prípustný podľa článku 17 Ústavy Slovenskej republiky. Podstatou väzby je nevyhnutné dočasné pozbavenie osobnej slobody obvineného v súlade so zásadou primeranosti

a zdržanlivosti, a to že počas trvania trestného konania by mali byť využité všetky opatrenia, ktoré najlepšie budú viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania, ale nebudú neprimerane zasahovať do základných občianskych práv a slobôd osoby, voči ktorej sa uplatňujú, a to v medziach daných povahou príslušného opatrenia. Väzba ako zabezpečovací inštitút nesmie mať sankčnú povahu, ani výchovné poslanie, nesmie byť ani prostriedkom na získanie priznania, ani na uľahčenie trestného stíhania. Väzba je výlučne len procesným opatrením, ktorého účelom je dočasne zaistiť osobu obvinenú z trestného činu pre potreby prebiehajúceho trestného konania obmedzením jej osobnej slobody. Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nie je daný, a to aj s poukazom na doterajší priebeh vyšetrovania, t.j. už vo veci vypovedal svedok R. M., N. M. ako aj obvinený J. W., ktorý bol už v decembri 2016 prepustený samotným prokurátorom z väzby na slobodu. Tiež bola v tejto trestnej veci vypočutá už absolútna väčšina ostatných svedkov, z ktorých ho ani jedna nepozná. Taktiež vypovedali aj viacerí obvinení, z ktorých väčšinu nepozná a títo obvinení nepoznajú ani jeho, pričom od skutku č. 2 z uznesenia o vznesení obvinenia malo uplynúť viac ako 10 rokov. On vypovedal tiež, 4. a 25. novembra 2016. Dôveryhodnosť svedeckej výpovede poškodeného R. M. bola, okrem výpovede obvineného J. W. z 27. októbra 2016 (str. 19) dôvodne spochybnená aj jeho konaním, t.j. opakovaným nedostavením sa k výsluchu a konfrontácii 4. novembra 2016 s N. M. bez riadneho ospravedlnenia. Výpoveď svedka N. M. s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. októbra 2016, sp. zn. 4 Tost 36/2016, je procesne nepoužiteľná, lebo nebol vypočutý v tejto veci ako obvinený. Z týchto vykonaných výpovedí obvinených a svedkov nevyplývalo, že by on bol akýmkoľvek spôsobom priamo, alebo nepriamo ovplyvňoval, resp. akýmkoľvek spôsobom maril objasňovanie skutočností. Okrem toho 18 dní (od 10. do 28.11.2016) bol mimo kolúznej väzby, a to na základe uznesenia špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2016, počas ktorej sa kolúzne nesprával. Dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v súčasnosti neobstojí. Na podporu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neexistujú žiadne dôkazy a v uznesení o vzatí do väzby, v sťažnosti prokurátora nie je uvedená žiadna skutočnosť, ktorá by takýto dôvod väzby čo i len čiastočne odôvodňovala. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu nestačí len dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu na zdôvodnenie väzby, ale musí k tomu pristúpiť aj ďalší významný a dostatočný dôvod ustanovený vnútroštátnym zákonom. Skutočnosti, ktoré boli v čase rozhodovania o vzatí do väzby postačujúce na vzatie do väzby, sa stávajú po dlhšej dobe nedostatočnými na jej ďalšie trvanie a bez pristúpenia ďalšej konkrétnej skutočnosti, ktorá by odôvodňovala obavu, že by obvinený mal aj po prepustení z väzby na slobodu páchať trestnú

činnosť, by zakladala nezákonnosť jej ďalšieho trvania. K dôvodom jeho väzby, ktoré boli ustálené pri vzatí do väzby dňa 04. mája 2016, nepristúpila žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala ďalšie trvanie jeho väzby. V celom spisovom materiáli sa nenachádzajú žiadne ďalšie významné a dostatočné dôvody na to, aby bol obvinený naďalej držaný vo väzbe. Výpovede svedka N. M. (str. 9 výsluchu z 27.01.2017), svedka M. R. (str. 12 výsluchu z 24.01.2017) a obvineného J. W. (str. 11 výsluchu z 27.10.2016) potvrdzujú, že nebol nikdy členom skupiny tzv. T.. Doposiaľ nebol trestne stíhaný a ani právoplatne odsúdený za akýkoľvek trestný čin. Pred zadržaním nepáchal trestnú činnosť, ale naopak sa snažil riadne podnikat', čo nie je v súčasnosti z dôvodu pretrvávajúcej hospodárskej krízy jednoduché, čím sa finančne staral o seba a svojich blízkych. V jeho prípade úplne absentuje akákoľvek konkrétna skutočnosť, ktorá by dovoľovala vyvodiť čo i len hypotetický záver o tom, že bude pokračovať v trestnej činnosti, a preto nie je preventívna väzba u jeho osoby dôvodná. Väzba je zaisťovacím úkonom a nie represívnym, a ak je možné ju nahradiť iným spôsobom, za súčasného prijatia účinných obmedzení uložených obvinenému, či už písomným sľubom, peňažnou zárukou alebo dohľadom podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por., prípadne ich kombináciou, má za to, že takýto postup by mal mať prednosť pred väzobným stíhaním aj s poukazom na čl. 17 ods. 1, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené ani jeden z dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. nie je u jeho osoby dôvodný. Preto v súlade s § 79 ods. 3 Tr. por. s poukazom na základné ústavné práva a slobody, doposiaľ vedený život, jeho rodinu a jeho osobu žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora zamietol.

Prokurátor 13. februára 2017 zaslal najvyššiemu súdu podanie, ktorým podľa § 188 ods. 2 Tr. por. vzal podanú sťažnosť výslovne späť vo vzťahu k rozhodnutiu o prepustení M. R. z väzby na slobodu. Predseda senátu uznesením zo 14. februára 2017, sp. zn. 6 Tost 6/2017, podľa § 188 ods. 4 Tr. por. zobral na vedomie toto výslovné späťvzatie sťažnosti prokurátorom a súčasne dal písomný príkaz na prepustenie tohto obvineného z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej redukovanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia iba vo vzťahu k obvineným R. M. a V. K., ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce. Dospel pritom k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Zo spisu je zrejmé, že **uznesením vyšetrovateľa** Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky v Bratislave z **2. mája 2016** pod ČVS: PPZ-281/NKA-PZ-BA-2016 **bolo obvineným, okrem iného aj R. M. a V. K. vznesené obvinenie** za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ a § 141 Tr. zák. na tom skutkovom základe (jedenástich značne rozsiahlych skutkoch) uvedenom v predmetnom uznesení.

Na návrh prokurátora z 3. mája 2016, sp. zn. VII/2 Gv 89/16/1000-48, sudca pre prípravné konanie uznesením zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 25. mája 2016, sp. zn. 6 Tost 19/2016, boli, okrem iného vzatí do väzby obvinení R. M.... a V. K. z väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., u ktorých väzba začala plynúť od 2. mája 2016.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie z 9. novembra 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 22. novembra 2016, sp. zn. 2 Tost 40/2016, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. bola lehota väzby aj u obvinených R. M. a V. K. predĺžená o sedem mesiacov, teda do 2. júla 2017.

Žiadostiam obvinených R. M. a V. K. o prepustenie z väzby na slobodu z 23. decembra 2016 a obvineného R. M. aj z 10. januára 2017 spojenú s jeho písomným sľubom, doručených 28., resp. 29. decembra 2016 prokurátorovi, nebolo vyhovené. Dňa 5. januára 2017 ich prokurátor predložil sudcovi pre prípravné konanie s návrhom nevyhovieť im a odmietnuť akékoľvek ich alternatívy väzby.

Sudca pre prípravné konanie vyjadrenie prokurátora v elektronickej podobe zaslal obvineným a ich obhajcom. Výsluchy obvinených R. M. a V. K. vykonal 13. januára 2017 v prítomnosti ich obhajcov a prokurátora. Uznesenie sudcu pre prípravné konanie o prepustení aj obvinených R. M. a V. K. z väzby na slobodu bolo doručené všetkým procesným stranám.

Obvinení vo výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie a tiež aj prostredníctvom

obhajcov namietali dôvodnosť trestného stíhania a neexistenciu dôvodov väzobného stíhania. Trvali na podaných žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu a obvinený R. M.... navyše žiadal, aby väzba bola nahradená písomným sľubom.

Sudca pre prípravné konanie po oboznámení so spisovým materiálom, vyjadrením prokurátora k podaniam obvinených a po vypočutí obvinených dospel k záveru, že žiadosti obvinených sú dôvodné. Na základe toho vydal napadnuté uznesenie, ktorým prepustil obvinených z väzby na slobodu. V dôvodoch tohto rozhodnutia sa konštatuje, že v tomto štádiu trestného konania je podozrenie z trestnej činnosti obvinených dôvodné. Po 10 mesiacoch výkonu väzby konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú dôvod väzby u obvinených v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., pre ďalšie trvanie väzby musia byť doplnené ďalšími konkrétnymi skutočnosťami, ktoré odôvodňujú obavu, že by obvinení mohli ovplyvňovať svedkov, mariť trestné stíhanie, alebo že by mohli pokračovať v trestnej činnosti. Zo spisového materiálu vyplýva, že neboli zistené ďalšie konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali niektorý z väzobných dôvodov v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por. Zároveň je poukázané na príkaz prokurátora z 22. decembra 2016, ktorým prepustil obvineného J. W. z väzby na slobodu s predpokladom, že obvinený nebude pokračovať v trestnej činnosti ani ovplyvňovať svedkov a že sa podieľal na usvedčovaní ostatných členov zločineckej skupiny. Ak u toho obvineného, ktorý je v súčasnosti trestne stíhaný pre 6 skutkov, z toho v 3 prípadoch ide o obzvlášť závažný zločin, nie je daná táto obava z predpokladaného konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., potom v súčasnosti tieto dôvody väzby aj u týchto obvinených, ktorí sú trestne stíhaní pre podstatne menší počet skutkov, nie sú dané.

V nadväznosti na uvedené najvyšší súd pripomína, že skutky pod bodmi 1/ druhá odrážka a pod bodom 2/, za ktoré sú obvinení trestne stíhaní mali páchať od 90-tich rokov, minimálne od úmrtia J. T. 30. júla 2003, konkrétne obvinený R. M...., prezývaný „R.“ ako člen podskupiny - vetvy (obvineného H. M., prezývaného „H.“) zločineckej skupiny „T.“ mal na pokyn nadriadeného obvineného J. W. od roku 2006 páchať násilnú trestnú činnosť. Obvinený V. K., prezývaný „D.“, pod bodom 1/ štvrtá odrážka ako člen tejto zločineckej skupiny, minimálne od roku 2006 mal obdobne, ako obvinení M. K., prezývaný „M.“, odovzdávať ako bývalý policajt boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru poznatky v prospech tejto skupiny, využívajúc svoje početné kontakty v rôznych zložkách Policajného zboru. Obvinenému V. K. bolo 6. decembra 2016 vznesené obvinenie aj

pre zločin krivej výpovede podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť 5. novembra 2008.

Z uvedeného je nepochybné, že obvinení mali trestnú činnosť, za ktorú sú trestne stíhaní páchať najneskôr v období roku 2006, resp. 2008, teda pred viac ako 10, resp. pred 8 rokmi. Existencia akéhokoľvek dôvodu väzby u týchto obvinených stráca akýkoľvek zmysel, ak od tej doby sa nedopustili žiadnej trestnej činnosti. Obvinení totiž za dobu od spáchania trestnej činnosti, za ktorú sú trestne stíhaní, do dnešnej doby mohli urobiť všetko, aby ich trestná činnosť nebola odhalená, teda aj v akomkoľvek smere mariť objasňovanie skutočností dôležitých pre trestné stíhanie. Nepochybne za danú dobu mohli pokračovať v páchaní trestnej činnosti, za ktorú sú nateraz stíhaní, resp. v páchaní inej trestnej činnosti. Orgány činné v trestnom konaní v doterajšom trestnom stíhaní nezistili páchanie novej trestnej činnosti obvinenými, aj keď vypočuli celý rad obvinených, svedkov a zadovážili dôkazy svedčiace v ich neprospech. V rámci tohto vyšetrovania nezistili ani nové kolúzne správanie sa obvinených vo vzťahu k trestnej činnosti spáchanej v 90-tich rokoch, resp. v rokoch 2006 až 2008.

Pre úplnosť treba uviesť, že prokurátor Mgr. M. Stanislav 13. februára 2017 v zmysle § 188 ods. 2 Tr. por. zbral späť sťažnosť vo vzťahu k obvinenému M. R., v ostatnom na podanej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu o žiadostiach obvinených R. M. a V. K. trvá, čo najvyššiemu súdu bolo doručené faxom rovnakého dňa. Súčasne však prokurátor príkazom z 13. februára 2017, sp. zn. VII/2 Gv 41/17/1000-4, podľa § 79 ods. 1, ods. 4 Tr. por. prikázal Ústavu na výkon väzby Nitra, aby obvineného M. R. ihneď prepustil z väzby na slobodu, nakoľko pominuli dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. V dôvodoch tohto príkazu okrem iného poukázal na to, že vyšetrovateľ v podnete z 8. februára 2017 na prepustenie tohto obvineného uviedol, že tento obvinený vo výsluchu k trestnej činnosti, pre ktorú mu bolo vznesené obvinenie, sa priznal a popísal aj ďalšiu trestnú činnosť zločineckej skupiny označovanej ako T.. Vyjadril sa k trestnej činnosti tzv. vetvy T. F. a k členom skupiny pôsobiacich v skupine mimo uvedenej vetvy. V tomto štádiu trestného konania nie je v súčasnosti predpoklad potreby ďalších procesných úkonov s obvineným. **Dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. u tohto obvineného pominuli, nakoľko sa v plnom rozsahu k spáchaniu svojej trestnej činnosti priznal a svojou výpoveďou usvedčuje ďalších obvinených, takže tu nie je predpoklad, že by mohol po prepustení z väzby pôsobiť na svedkov, alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné**

stíhanie. Vo vzťahu k § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z doposiaľ zadovážených dôkazov vyplynulo, že M.... R. mal štruktúry skupiny T. opustiť niekedy v rokoch 2005 – 2006 a odvtedy vykonával osobnú ochranu H. S. a stýkal sa len s členmi vetvy T. F. bez naviazania na ostatných členov skupiny, a to do roku 2010. Vzhľadom na skutočnosť, že spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní a o jeho výpovediach majú všetci ďalší členovia skupiny vedomosť, nie je dôvod predpokladať, že by mohol v páchaní trestnej činnosti, za ktorú je trestne stíhaný, ďalej pokračovať. Prokurátor v tomto príkaze uviedol, že v súčasnosti nepredpokladá rozšírenie obvinenia M. R. za iné trestné činy a nie je predpoklad, že by bolo potrebné s menovaným vykonať nejaké procesné úkony.

Príkaz prokurátora je bez akýchkoľvek pochybností nezákonný, lebo v dobe tohto príkazu prokurátora najvyšší súd už rozhodoval o jeho sťažnosti. Príkaz na prepustenie obvineného M. R. mohol vydať už iba predseda senátu tohto súdu v zmysle § 188 ods. 4 Tr. por.

Vyjadrené preukazuje, že zo strany vyšetrovateľa a prokurátora dôvodom na prepustenie obvineného M. R. z väzby na slobodu bola iba priznávajúca výpoveď obvineného M. R. bez ohľadu na závažnosť skutkov, ktorých sa mal dopustiť. Tento dôvod je v rozpore s medzinárodnými zmluvami, Ústavou Slovenskej republiky a § 121 ods. 1 Tr. por. Väzba obvineného nesmie byť prostriedkom na jeho donútenie k priznaniu sa k trestnej činnosti.

Zo spisu je zrejmé aj to, že v danej veci orgány činné v trestnom konaní mali dostatok času (od vznesenia obvinenia 2. mája 2016 do 2. februára 2017) na vykonanie rozhodujúcich výsluchov obvinených a svedkov, ktorí prichádzali do úvahy, najmä za situácie, že viacerí obvinení boli vo väzbe.

Z príkazu prokurátora na prepustenie obvineného z väzby na slobodu a z vyjadrenia vyšetrovateľa je zrejmé, že v prejednávanej veci už nie sú plánované žiadne dôležité úkony. Úkony, o ktorých sa prokurátor zmienil v podanej sťažnosti, sú bežného charakteru, pre ktoré nie je potrebné akceptovať väzobné stíhanie obvinených, najmä za situácie, keď boli zabezpečené všetky dôležité dôkazy potrebné pre trestné stíhanie. Viacerí obvinení sa do súčasnej doby priznali k spáchaniu trestnej činnosti v rámci

zločineckej skupiny a tieto usvedčujúce výpovede sú potvrdzované svedeckými a ostatnými dôkazmi. Navyše ide o trestnú činnosť, ktorá mala byť spáchaná pred viacerými rokmi.

Doteraz získané dôkazy preukazujú, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, mali byť spáchané, tieto majú znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tieto skutky spáchali obvinení. Vyplýva to najmä z usvedčujúcich výpovedí viacerých obvinených a niektorých svedeckých výpovedí, čo prehlbuje podozrenie predpokladané ustanovením § 71 ods. 1, prvá veta Tr. por., ktoré bolo slabšie pri vznesení obvinenia a vzatia obvinených do väzby.

Naproti tomu doposiaľ získané dôkazy oslabujú dôvod kolúznej väzby, pretože bol značne zúžený priestor obvinených pre ovplyvňovanie obvinených, svedkov, poškodených, znalcov, alebo pre marenie objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie. Taktiež s odstupom času, ako aj pre väzobné stíhanie došlo k značnej minimalizácii možnosti pokračovať v trestnej činnosti, pre ktorú sú obvinení trestne stíhaní, resp. páchať aj inú trestnú činnosť, napr. pre zaobstaranie si prostriedkov pre živobytie.

Z týchto dôvodov sa najvyšší súd stotožnil so záverom sudcu pre prípravné konanie, a to že väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. u obvinených R. M. a V. K. pominuli. Na tieto skutočnosti správne poukázali aj obvinení v žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu a tiež obvinený R. M... vo vyjadrení k sťažnosti prokurátora. Oprávnená bola konštatácia sudcu pre prípravné konanie, že ak boli splnené podmienky pre prepustenie obvineného J. W. z väzby na slobodu, potom boli splnené zákonné podmienky aj pre prepustenie týchto ďalších obvinených z väzby na slobodu. Ak by sa tak nestalo, išlo by o selektívnu diskrimináciu, teda že pri rovnakých podmienkach sa nepostupovalo rovnako, čo zákon vylučuje.

Z vyjadreného je nepochybné, že v konaní o vzatí obvinených do väzby rozhodol v danom prípade zákonný sudca, a to v súlade so zákonom, v predpísanej lehote a po predchádzajúcom výsluchu obvinených. Prokurátor ako oprávnená osoba podala proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie včas sťažnosť. Sudca pre prípravné konanie pritom rešpektoval všetky zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na rozhodovanie o väzbe, pri splnení formálnych a materiálne podmienok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených dôvodov sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. februára 2017

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová